

Bevrijd van demonen

Het niet-officiële lied van de Rode Duivels op deze worldcup is 'Freed from Desire' door Gala. Ik heb het moeten googelen. Gala is een Italiaanse en dat liedje ken ik. Het heeft een aanstekelijke beat – zeg ik dat goed? – en haar gerampetamp past bijzonder goed in het voetbalstadion. In het licht van de recente sportieve gebeurtenissen lijkt 'Freed from Desire' mij niet echt de vertaling van de gemoedsgesteldheid van de Belgen, en ook niet van de Belgische spelers mag ik hopen. De goesting zou nog moeten zijn toegenomen na die stunt tegen Brazilië.

Wat de Rode Duivels presteren is niet min en daar worden grote theorieën aan opgehangen. Zoals: het belang van de voorbeeldfunctie van deze superdiverse groep met mensen van Congolese, Marokkaanse, Albanese, Caribische en ook oer-Belgische afkomst. Die allemaal in de buurt van het miljoen per maand (gaan) verdienen en sommigen nog iets meer, wil ik er voor de volledigheid nog eens bij vertellen.

Ook al verliezen ze vanavond, het belang van deze halve finale voor sportland België mag niet worden geminimaliseerd

In die superdiversiteit zien sommigen een teken van de grote vooruitgang. Ze dwalen. De segregatie is in de sport aan de basis misschien nog nooit zo groot geweest en dat vertaalt zich in verkramping aan beide kanten: bij de Belgen en bij de Belgen met moslimachtergrond. Dat vertaalt zich op het terrein in kleedkamers waarin blote pietjes niet meer mogen, of kleedkamers mét blote pietjes maar dan zonder moslims. FC De Lange Tenen zal het hier wel weer niet mee eens zijn, maar kan zich de moeite besparen, ik weet waarover ik het heb.

Team Belgium

Bij het begin van dit WK schreef ik in *Zeno* een verhaal over waarom we geen wereldkampioen zouden worden. Omdat we geen land zijn met een teamsportcultuur. Dat was een voorspelling en die is meestal dodelijk in de sport. Ze mogen mijn ongelijk bewijzen. Ik eindigde gelukkig met een slag om de arm en de opmerking dat het allemaal snel kan veranderen: enkele trekkers en voorbeelden en Team Belgium zit op de rails.

Als oud-international Jamie Carragher mag toeteren dat de Engelse spelers nu al helden zijn, dan geldt dat zeker voor de Belgen. Ook al worden ze vierde zaterdag en niet eerste

op zondag, ook al verliezen ze (misschien) vanavond, het belang van deze halve finale voor sportland België mag niet worden geminimaliseerd.

Het belang voor het land België zou ik dan weer niet overdrijven. Daar was heel wat rond te doen bij het EK, twee jaar geleden, en toen kwam de Noorse tv mij vragen of het land bij elkaar werd gehouden door de Rode Duivels. Ducttape voor een verdeelde natie, was toen een kop boven een artikel. Het echte, enige en grote belang van deze Rode Duivels is dat ze het land hebben bevrijd van zijn demonen. 'Freed from Demons' zou dus beter passen, in plaats van 'Freed from Desire'.

Tenenkrullende arrogantie

De demonen van de Belgisch sport in het algemeen en het voetbal in het bijzonder waren Nederland en Frankrijk. Nederland zijn we kwijt. Wij vonden Nederlanders verwaand en aanstellerig, hoe ze telkens naar het WK afreisden en de niet eens stiekeme hoop uitspraken dat ze gingen om wereldkampioen te worden. Die tenenkrullende arrogantie, daar heeft de Vlaming deze keer geen last van. Hun oprechte bewondering voor onze nationale elf, van wie ze de helft of zo hebben opgeleid en dat benadrukken ze maar al te graag, maakt veel goed.

Het zal wel pijn doen volgende zondag als België zijn WK-finale speelt (of niet, dit is geen voorspelling maar een hypothese). Ik heb al Nederlanders gehoord die luidop toegeven dat ze er moeite mee gaan hebben, met een Belgische wereldtitel. "Wij hebben drie keer geprobeerd en nu zouden jullie bij de eerste de beste gelegenheid... Het zal toch niet? Maar het is jullie gegund."

Wat de Nederlanders af en toe maar steeds minder zijn voor de Vlamingen, zijn de Fransen steeds vaker voor de Franstalige Belgen: een rode lap op een stier als ze weer eens hoog van de toren blazen. Vlamingen hebben minder moeite met de Fransen omdat het twee gescheiden werelden zijn, die alleen bij skiën en de vakanties een beetje versmelten.

Onze Franse landgenoten kijken nog steeds massaal naar de Franse televisie en zijn veel meer geïndoctrineerd door de Franse cultuur, dan wij Vlamingen door de Nederlandse.

Zowel Frankrijk als Nederland kijkt vaak neerbuiwend naar Vlaanderen en Franstalig België en de versie van hun taal die daar wordt gesproken. Daar bestaat een Frans woord voor: *dédain*.

De helft van de vragen op de persconferentie ging over Thierry Henry en hoe hij dat doet als coach. Ze hadden daar Dries Mertens moeten zetten. Die zei in het begin van het toernooi: "Henry? Spreek ik niet zoveel mee. Hij is hier op stage en leert meer van ons dan wij van hem."